Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 20 Mar. 1489, 1489 Seite 121

sunt valde q̄ cogitanť. Regnuz itaq̄ dei
plenū est lucis ⁊ pacꝭ ⁊ charitatꝭ ⁊ sapiē
tie ⁊ glīe ⁊ honestatꝭ ⁊ dulcedinis ⁊ melo
die ⁊ leticie ⁊ btitudinis pennis: ⁊ oīm̄s
boni ineffabilis: qđ nec dici nec cogitari
pōt. At lacus inferni plen⁹ est tenebꝛaꝝ:
discoꝛdie: odij: stulticie: miserie: turpitu/
dinis: amaritudinis: offensiōis: doloꝛꝭ:
adustionis: sitis: famis: ignis inextigui/
bilis: tristitie: vindicte pennis: ⁊ oīm̄s i/
effabil' mali: qđ nec dici nec cogitari pt.
Ciues celi sunt iusti hoīes: ⁊ angl'i. quo
rū rex est de⁹ oīm̄potens. At contra. Ci
ues inferni sunt impij hoīes ⁊ demones:
quoꝝ pnceps est diabolus. Satiat iu/
stos visio sanctoꝝ hoīm ⁊ angeloꝝ: ⁊ su
per oīm̄a ipi⁹ dei. Cruciat impios ⁊ pec
catoꝛes visio hoīm dānatoꝝ ⁊ demonū:
⁊ sup oīm̄a ipi⁹ diaboli. Nihil in regno
dei desiderať qđ nō inueniať. at in infer/
no nihil inueniť qđ desiderať. In regno
dei nihil inuenitur nisi qđ placet ⁊ dele/
ctat ⁊ satiat. At contra in lacu miserie p/
ennis nihil videť: nihilq̄ sentitur nisi qđ
displicet: nisi qđ offendit: nisi qđ cruciat
In regno eterno erit vita sine moꝛte. ve
ritas sine erroꝛe. felicitas sine pturbatio
ne. Oīm̄e bonū i regno dei abūdat ⁊ nul/
lum malū. Oīm̄e malū abundat in carce
re diaboli: et nullū bonū. Nullus indi/
gnus i regno suscipiť dei. Nullus vero
dignus nullus iust⁹ ad infernuz trahiť.
Principalia duo sunt toꝛmenta in infer
no. frigus intolerabile: et caloꝛ ignis in/
extinguibilis. Unde in euāgelio legitur
Illic erit fletus ⁊ stridoꝛ dentiū. Fletus
nanq̄ ⁊ liquefactio oculoꝝ ex caloꝛe na/
scitur. Stridoꝛ vero dentiuz ex frigoꝛe
nascitur. Hinc etiā beat⁹ iob: de aq̄s in/
quit niuiū transibunt ad caloꝛē nimiuz
De quib⁹ duob⁹ innumera pendēt pena
rum genera. videlicet sitis intolerabilis.
pena famis. pena fetoꝛis. pena hoꝛroꝛꝭ.
pena timoꝛis. pena angustie. pena tene/
bꝛarū. seueritas toꝛtoꝛū. p̄ntia demonū.
ferocitas bestiarū. crudelitas ministran
tium. dilaceratio immoꝛtaliū vermium.
vermis ꝯscientie. ignite lachꝛyme. suspi
ria. miserie. doloꝛ sine remedio. vincl'a si
ne solutione. moꝛs eterna. pena sine fine.

absentia chꝛisti q̄ ad visionem ei⁹: q̄ sola
oīa supradicta supat: ⁊ oīm̄ib⁹ penis into
lerabilioꝛ. Ue igiť illis q̄ perenne subire
hec oīm̄a mala etiā sine fine mereņť pro
delectabili vni⁹ hoꝛe somnio Tāta eteni
⁊ talis est oīm̄is hui⁹ mūdi gloꝛia ad eter
nam compata gloꝛiaz. Melius erat eis
qđ dictuz est de infelice iuda: nō nasci: q̄
malis suis meritis plagas inferni susti/
nere. Quid stultius: quid insanius est: q̄
vmbꝛa ⁊ imagine: ⁊ similitudīe vere glo
rie: ⁊ vere delectatiōis: vere pulcritudi/
nis: veri decoꝛis: veri honoꝛis: moꝛe in/
fantium decipi ⁊ supari: ⁊ ip̄am gloꝛiam
nō querere: nō desiderare? Quis imagi/
nem auri in aqua: ip̄o auro neglecto eli/
geret: ⁊ nō statim a cūctis fatuus ⁊ insa
nus crederetur? Quis oꝛbem solis i spe
culo redditū: vl' in qualibet materia foꝛ
matū: plus diligeret q̄ ip̄m solem: et nō
ab oīm̄ibus derideret? Sic irridendus.
sic estimādus est. quisq̄s mūdi huius ca
ducam fragilitatē ⁊ inutilem carnis vo/
luptatem diligit. querit. ꝯtendit: eterna
gloꝛia ꝯtempta: ⁊ neglectis regni celestꝭ
ineffabilibus gaudijs. Hoc cōmertium
insipientiū valde est ⁊ miseroꝛū: ⁊ coꝛ nō
habentiū sanum: etiā si plage inferni nō
sequerētur: q̄ nec dici nec cogitari possūt
Duplex vero plaga est: ab eterno regno
dei separi: ⁊ semp in inferno cum diabo/
lo damnari: pꝛesentiā amittere angeloꝝ.
et terribilem semp pati demonuz p̄senti/
am. Quantum caueri: vitari: metui debe
ret: nullo modo dici potest. Quis cuz sa
no sensu pro vnius diei delicijs: centum
annoꝛum penaz eligeret. Et miseri illi q̄
sine vlla sapiētia voluptatem carnis se/
quētes nō vitant vitia: nō effugiūt into
lerabiles penas: nō centum annoꝛuz: nō
milies mille: sed omniū sine fine seculo/
rum: pro sexaginta vel septuaginta āno
rū delicijs vel qualibet coꝛruptibili de/
lectatiōe. Quātū autē est inter vnū diem
⁊ centū ānos: nō tantū vtiq̄: sed plus in
ter quadragīta vl' sexaginta vel centum
annos: ⁊ eternitatem: siue in bono siue i
malo futuram. Unus enim dies aliqua
poꝛtio est in centum ānoꝛū spacio: q̄uis
modica valde. At vero centū annoꝛ spa

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0121
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG